

Žūklė 1

Laukiniame ežere. Sekmadienį. Dugnine. Prie ežero buvau jau 4:30. Pirmas metimas – į dausas. Jei tikėti prietaisais, pamaniau kad turėtų būti nebloga žūklė.

8:00 jau buvo galutinai užknisusi visokia smulkmė. Lynų – nei kvapo. Permainiau kabliukus ir sistemėles. Nieko. Sėdžiu rūškanas spėliodamas kas gi galėjo nutikti mano pamėgtai vietai, kur kitokios žuvies kaip lyno pagavęs neesu.

Apie 8:30 – lyno kibimas! Pakirtimas! Yra! Išprašau apie puskylio lynuką. Gražuolis. Džiaugiuosi kaip vaikas.

9:00 vel drebantis lyno tempimas. Kertu. Kažkas tik stukteli ir nueina su visu pavadėliu. Po penkiolikos minučių – vėl kibimas. Pakertu – vėl yra! Gražuolis apie 700 gramų. Iškart po jo – kilograminis. Rankos, kojos dreba. Pikta, bet tarp šitų kibimų pakertant nutraukiu dar porą. Apie to priežastis parašysiu gale.

Apie 9:30 įkertu tikrai kažką stambesnio. Stiprūs, ilgi trūkčiojimai, nenoras eiti artyn. Galop

kažkur užsiinkaruoja už dugno. Stuksenu ir neskubu. Vėl pakilo. Eina kaip kateris į šoną. Ten žolės. Brendu gilyn ir bandau kotą pirmyn ištiesęs sulaikyti. Apsisuka ir varo į kią šoną. Vos sugaudau, kur jis dabar. Metras po metro prisitraukiu kiek arčiau. Bet nuo dugno nekyla ir gana. Bet jau kiek sukalbamiau eina mano link. Palei kojas pamatau gero karšio dydžio lyną. Smarkiau nebesipriešina. Aš – vandenyje. Graibštelis – ant kranto. Alink mane – meškerių stoveliai ir platforma. Užpins – amen. Bandau tiesiog valu vilkti kranto seklumon. Nesipriešina. Vos kelių centimetrų gylyje staiga susimuisto, metasi šalia esančių švendrų link ir atsikabina (tik paskui pamačiau, kad nutrūko). Bumbteli į švendrus, įstringa ir stovi. Gylis – gal 10 centimetrų. Kaip stovėjau su visais rūbais – taip plačia krūtine ir griuvau ant jo su visais švendrais. Dumblas graužė akis. Abu stengėmės suprasti, kur esame vienas, o kur kitas. Nulenkiau švendrus ir jais jį prispaudžiau. Čiupinėju po pilvu – yra. Šiaip ne taip užkišau rankas ir mečiau kranto link. Persipjoviau rankas į nendres keliose vietose, bet išmečiau. Ridenosi krantu žemyn. Vėl puoliau ir vėl mečiau. Laimėjau. Apie pusantro kilogramo lynas. Ne mažiau. Kam teko tokius traukti, tikrai žino, ko tai vertas priešininkas.

Paskui tik pamačiau, kad kai griuvau - griuvau ant visų meškerių stovelių. Kaip ir nendrės, gulėjo jie nulenkti. Kaip žarnų nepasileidau – nežinau. Stoveliai plieniniai iš 6mm stypo.

Iki pusės dvylikto turėjau jau aštuonis. Tikras dramblių paradas. Trys – virš kilo. Dar du – arti kilo. Dvyliktą išlindo saulutė, o saulėtą toje vietoje nekimba. Antrą valandą - dar vienas “na duročku”.

Ir stojo tyla iki pat vakaro. Aštuntą jau buvo visai pabodę. Apie devintą pradėjau svarstyti, ar nepatraukti namo. Sudarinėjau turėtus. Mažesnius kaip pusė kilogramo, kaip tikras krikščionis, paleidau. Net nežinau normatyvinio dydžio.

Pradėjus ruoštis mano – lyno kibimas. Vėl pokšteli ir nueina. Už penkiolikos minučių – dar vienas. Ištraukiu dešimtą. Nueinu iki automobilio. Grįžtu – kitos meškerės sargelis prilipęs prie koto, bet žuvies nėra. Įspūdis, kad labai suaktyvėjo saulei leidžiantis. Jei nebūt pabodę – jaučiu dar penketuką galėjau turėti. Bet teko skubėti mano, kad nesugestų sudarinėtieji....

Taigi, kodėl tiek daug nutraukiau pakirsdamas.

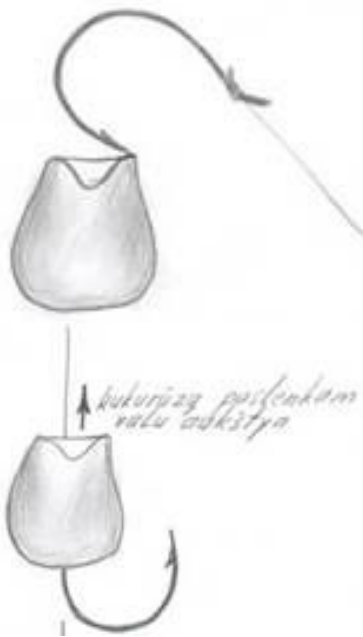
Iki vakaro iš viso nutraukiau šešis lynus. Valas pintas. Kotas – greitos akcijos. Pavadelis 0.22

monofilamentinis Gamakatsu. Niekaip negaliu suprasti dilemos. Namuose bandau tuo pačiu kotu pakelti 1kg svarstį – kotas išlinksta kaip botagas. Ranka vos išlaiko. Čia gi kažkaip net nepajausdamas nutraukiu valą, kuris atlaiko mažiausiai 2.5kg. Mazgus rišti tikrai moku. Įdomiausia, kad dažniausiai net nepajaučiu stuktelių. Kertu – laisva. Ištraukiu – pavadelis nutrūkęs.

Tik namuose supratau kame šaknys. Pintas valas yra visiškoje tiesėje. Jis man net neleidžia koto pakelti. Man jį vos kilstelėjus, pavadelį tempia didžiulė jėga (jei žuvis stambi ir kitame gale laikosi tvirtai). Kirsdamas aš dar traukiu visą kotą į save. Gaunasi, kad aš jį nutraukiu ne koto galu, bet lyg ir nešdamas visą kotą į save. Aišku, kad tokiu momentu mano peties jėgai 2.5kg pavadelis net nejuntamas. Tokiu atveju turėtų sudirbti ritė. Bet man nepatiko tas per ilgas jos zyztelėjimas kertant, tad aš ją truputuką paveržiau, bijodamas, kad tai nesutrukdytų pakirtimui (reikia išplėsti iš žolių šėryklėlę).

Žvejybos pabaigoje ritę kiek atleidau ir buvau nustebęs, kaip po to per ilgo zyztelėjimo kitame gale pajutau stiprų bumbsėjimą.

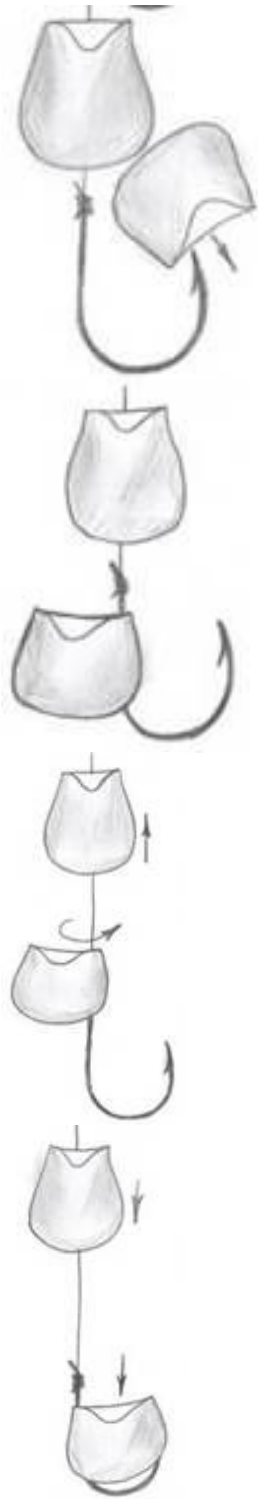
Beje, nuo smulkmės išgelbėjau naudodamas savo patentuotą kukurūzo kabinimo sistemėlę (persukant kukurūzą). Masalas – kokteilis – keturi dzikai ir kukurūzas.

Lynų žūklė

Parašė Vidas Vilčinskas

Antradienis, 26 Liepa 2011 19:40

Lynų žūklė

Parašė Vidas Vilčinskas

Antradienis, 26 Liepa 2011 19:40

vilcinskas.vidas@gmail.com